

ZAMYŠLENÍ O 12. NEDĚLI V MEZIDOBÍ 20.06.2021

„Mistře, je Ti jedno, že hyneme?“ (Mk 4, 38)

Mezi mnoha a mnoha událostmi, které jsme už do dneška zažili, je jistě bezpočet také těch, při kterých jsme měli plnou hlavu problémů, výčitek a negativních postojů vůči svému okolí a především vůči lidem v něm. Učedníci v dnešním evangeliu na tom byli stejně. Vždyť svému Mistru – Ježíši Kristu tolik věřili. Jaké dělal zázraky! Jak uzdravoval! A jeho mluvení – jedna báseň! A najednou? Vždyť je bouře! Určitě se naše loď potopí! Umíme plavat? Nejhůř, že On si klidně spí! Jakoby nic! Jemu snad na nás vůbec nezáleží! Vcelku pochopitelné, že? Myslím, že není vůbec těžké se vžít do jejich situace a hlavně nálady! A ještě ke všemu, když ho vzbudili, udělal pořádek – utišil bouři a divil se, co zmatkují...! Nestačili se divit: „Kdo to asi je...“ Ano, tak přesně to je také naše zkušenost, že nakonec to dopadne úplně jinak, než jsme si mysleli a představovali si. Kolikrát jsme byli překvapeni, jak to či ono nezvykle příjemně dopadlo!

Dnešní závěr? Drazí přátelé, nemysleme si, že druzí lidé udělají přesně to, co chceme a takovým způsobem, jakým bychom to udělali my. I když si myslíme – stejně jako učedníci – že toho druhého dobře známe – nehodnoťme ho pouze svým vlastním pohledem a úsudkem. Je totiž téměř jisté a mnohaletou praxí vzájemné komunikace mezi lidmi také dokázané, že nakonec je to ještě jinak! A kdyby jen mezi lidmi. Mnohem víc také mezi člověkem a Bohem.

Neposuzujme tedy druhé, nehodnoťme je ukvapeně, ale snažme se vydržet někdy tu vlastní nejistotu a bezradnost a místo toho žijme ve víře a naději, že to není tak zlé, že to nakonec bude ještě jinak! To není rezignace, to není kapitulace. To je křesťanský pohled na věc. Ježíš je tu, už na to nejsem sám!

Požehnaný týden

P. Jan Kunert